

Prima instanță: V. Gîrleanu

Instanța de apel: N. Budăi, A. Minciuna și I. Muruianu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Oleg Sternioală și Petru Moraru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru” și Lilian Lesnic-Răscoală,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lilian Lesnic-Răscoală către Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru”, privind recunoașterea netemeinicii refuzului de a perfecta și elibera pașaportul biometric, obligarea Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” să perfecteze și să elibereze pașaportul biometric, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015, prin care apelul declarat de Lilian Lesnic-Răscoală a fost admis, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, fiind pronunțată o nouă hotărîre.

A C O N S T A T A T:

La 15 august 2014, Lilian Lesnic-Răscoală a depus o cerere de chemare în judecată către Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru”, privind recunoașterea netemeinicii refuzului de a perfecta și elibera pașaportul biometric, obligarea Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” să perfecteze și să elibereze pașaportul biometric, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 21 iunie 2014, s-a adresat cu o cerere Departamentului registrelor informaționale de stat al Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru”, subdiviziunea Buiucani, mun. Chișinău, privind perfectarea și eliberarea pașaportului cu date biometrice.

Ulterior, la 28 iulie 2014 a fost informat de către Departamentul registrelor informaționale de stat, cu privire la refuzul eliberării pașaportului, în temeiul art. 8 lit.

c) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994, cu privire la ieșirea și intrarea în RM și art.8 din Codul de executare.

Refuzul a fost motivat prin faptul că potrivit informației furnizate de Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne, pe numele lui Lilian Lesnic-Răscoală au fost intentate dosare penale după cum urmează: dosarul penal nr. 2009030783 inițiat în baza art. 264 alin. (1) Cod Penal, dosarul penal nr. 2012036710 inițiat în baza art. 326 alin. (3) Cod Penal și dosarul penal nr. 2012036486 inițiat în baza art. 324 alin. (3) Cod Penal.

Totodată, potrivit actului de control expediat de către Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru”, reclamantul a fost invitat la Secția evidență a populației nr. 03 pentru clarificarea situației. La prezentare, i-au fost explicate prevederile art. 8 lit. c) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994.

Reclamantul a mai precizat că în privința sa sunt intentate dosare penale care se află în examinare, dar acest fapt nu împiedică, potrivit legislației naționale, eliberarea pașaportului, însă, de către reprezentantul Secției evidență și documentare a populației, i-a fost explicat că instituția nu eliberează pașapoarte celor în privința cărora sunt intentate dosare penale, dar careva trimitere legală la acest fapt nu a putut invoca, i s-a comunicat că restricția este aplicată de Ministerul Afacerilor Interne.

La 01 august 2014, reclamantul s-a adresat cu o cerere către Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat radierea interdicției la perfectarea și eliberarea pașaportului, deoarece nu este atras la răspundere penală, iar prin răspunsul nr. 8/6-l-R-1431/14 din 07 august 2014, Serviciului tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne, reclamantul a fost informat că nu are nici o tangență cu primirea deciziilor privind interdicția la eliberarea pașapoartelor și că doar a informat pîrîtul despre faptul că în privința sa sunt intentate 3 dosare penale.

Consideră reclamantul că prin răspunsul nominalizat rezultă că decizia de refuz aparține doar Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” și luînd în considerație că este ilegal, acest fapt a servit temei pentru înaintarea prezentei acțiuni. Mai mult ca atît, reclamantul fiind invalid de gr. II și la recomandarea medicilor, urmează să frecventeze sanatoriul și/sau litoralurile mării, care respectiv nu sunt în Republica Moldova.

În continuare Lilian Lesnic-Răscoală a specificat că în urma refuzului la perfectarea și eliberarea pașaportului, el a fost lipsit de posibilitate de a pleca la sanatoriu și pe litoralul mării, fapt prin care i-a provocat un impediment la menținerea stării de sănătate, un disconfort și chiar suferință psihologică, pe care o estimează la suma de 20000 lei.

Totodată, reclamantul a concretizat că cauza penală intentată în 2009 a fost încetată prin ordonanța procurorului din 01 septembrie 2009, iar celelalte două cauze din anul 2012 sunt în proces de examinare, fapt ce nu este servește temei pentru a refuza eliberarea pașaportului, deoarece persoana este considerată nevinovată pînă nu

va fi dovedită vinovăția sa, prin urmare nu pot fi aplicate prevederile art. 8 din Codul de executare.

Solicită Lilian Lesnic-Răscoală recunoașterea ca neîntemeiat refuzul de a perfecta și a elibera pașaportul biometric pe numele său, obligarea pârîtlui să perfecteze și să elibereze pașaportul biometric, încasarea din contul pârîtlui suma de 20000 lei – cu titlu de prejudiciu moral și suma de 10500 lei – cu titlu de cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, a fost respinsă acțiunea înaintată de Lilian Lesnic-Răscoală către Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru”, privind recunoașterea netemeinicia refuzului de a perfecta și elibera pașaportul biometric, obligarea Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” să perfecteze și să elibereze pașaportul biometric, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată (f.d. 46, 49-54).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015, apelul declarat de Lilian Lesnic-Răscoală a fost admis, casată parțial hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, fiind pronunțată o nouă hotărîre, prin care a fost recunoscut neîntemeiat refuzul Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” de a perfecta și a elibera pașaportul biometric lui Lilian Lesnic-Răscoală.

A fost obligată Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru” să perfecteze și să elibereze pașaportul biometric lui Lilian Lesnic-Răscoală.

S-a dispus încasarea din contul Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” în beneficiul lui Lilian Lesnic-Răscoală, suma de 2000 lei – cu titlu de prejudiciu moral.

S-a dispus încasarea din contul Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” în beneficiul lui Lilian Lesnic-Răscoală suma de 2000 lei – cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată (f.d. 97, 98-109).

La 07 august 2015, Lilian Lesnic-Răscoală a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitînd admiterea acestuia, modificarea deciziei instanței de apel, în partea încasării prejudiciului material și reparării prejudiciului moral, cu dispunerea majorării sumei de 2000 lei adjudecate cu titlu de prejudiciu moral pînă la 20000 lei, și a sumei de 2000 lei adjudecate cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică pînă la 18000 lei.

La 15 septembrie 2015, Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru” a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, în partea încasării prejudiciului material și reparării prejudiciului moral, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri prin care pretențiile în acest sens să fie respinse.

În motivarea recursurilor recurenții au invocat faptul că instanța de apel, nu a constatat circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 august 2015 (f.d. 111), însă la materialele dosarului nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurenți a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

La 28 septembrie 2015, în adresa intimaților a fost expediată copia recursurilor.

Prin referința înaintată de Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru”, parvenită în adresa Curții Supreme de Justiție la 09 octombrie 2015, intimata a solicitat respingerea recursului declarat de Lilian Lesnic-Răscoală.

La 16 octombrie 2015, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința înaintată de Lilian Lesnic-Răscoală prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru”.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru” și Lilian Lesnic-Răscoală sunt inadmisibile.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru” și Lilian Lesnic-Răscoală, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursurile declarate de Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru” și Lilian Lesnic-Răscoală, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Petru Moraru